

Visa tiesa apie mamas

Mama mane mokė GERBTI KITO DARBĄ:

- Jei susiruošėt vienas kitą pribaugti, tai eikit į lauką, aš ką tik išploviau grindis!

Mama mane mokė TIKĖTI DIEVĄ:

- Melskis, kad ta dėmė išsiplautų!

Mama mane mokė MĄSTYTI LOGIŠKAI:

- O todėl, kad aš taip pasakiau, va kodėl!

Mama mane mokė GALVOTI APIE PASEKMES:

- Jei išdribsi dabar pro langą, tai į parduotuvę nesivesiu, taip ir žinok!

Mama man aiškino apie PRIEŽASTIES IR PASEKMĖS SANTYKĮ:

- Jei nenustosi bliauti, gausi per šikną!

Mama mane mokė, kad NĖRA NEĮMANOMŲ DALYKŲ:

- Užsičiaupk ir valgyk sriubą!

Mama GRŪDINO IŠTVERMĘ:

- Kol nesuvalgysi, nuo stalo nesitrauksi!

Mama mane mokė NEPAVYDULIAUTI:

- Pasulyje milijonai vaikų, kurie neturi tokių gerų tėvų kaip tu!

„Saulės delne“

Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos laikraštis
2010-2011 m.m. balandis

Apklausa

Kokia mama pati geriausia?

Tokia, kuri visur tave išleidžia, su viskuo sutinka, perka viską, ko užsimanai, niekada nepyksta, jei grįžti gerokai vėliau, nei turėjai, giria, kai gauni dvejetą iš matematikos, šypsosi, kai jai skambina direktorė dėl išdaužtų mokyklos langų... Bet ar tikrai? Geriau pagalvojus – NE!

Tad kokia mama pati pati geriausia? Savo pamąstymais pasidalinti paprašėme mūsų gimnazijos mokinius.

Mano mama pati geriausia, nes myli mane, nepyksta

Edita, 3b

Mano mama skaniai verda valgyti, kartais, kai noriu kur nors eiti, ir jinai eina, žiūri televizorių.

Kamilė, 1a

Pati geriausia Mama yra ta, kuri niekada nenusigrėžia nuo savo vaiko. Ji pamilsta vos gimusį kūdikėlį ir dalijasi su juo savo šiltais jausmais iki paskutinės gyvenimo akimirkos. Tai tokia Mama, kuri bet kada, net pažadinta iš saldžiausio miego pačiu tamsiausiu paros metu išklausys, paguos, patars ir nuramins. Pamačiusi nerimą veide, Ji visada paklaus: „Vaikeli, ar Tau viskas gerai?“ Tai tokia Mama, kuriai nereikia ištarti nė žodžio, kad Tu jaustumėsi ramus ir saugus, užtenka Jos nuoširdaus žvilgsnio ir šilto apkabinimo. Štai tokia turėtų būti tikra MAMA. ☺

Gintarė Rusteikaitė, IIga

Jūsų anglų kalbos mokytoja ☺

Džiugas Balčytis, IVga

Reikia, kad ji suprastų, padėtų bet koku klausimu. Žinoma, reikia meilės, šilumos. ☺

Paulius Kasparavičius, IIga

Mama, kuri lengvai supyksta, bet taip pat lengvai atleidžia... :)

Justė Oželytė, IIgb

Tokia mama, kuri nuo pat vaikystės tave auklėja būti doru žmogumi, suteikia visokeriopą paramą, rūpestį, šilumą, su kuria galima apie viską pašnekėti, pasitarti. Šiaip ar taip, bet mes joms visad liksim kūdikiais :D

Deimantas Kasparavičius, IIIga

Tokia mama, kuri myli, saugo, tave supranta ir visada pataria... :)

Tėsinys, atkelta iš 1 psl.

Mama mane mokė **DRAŠIAI ŽIŪRĖTI Į ATEITĮ:**

- Na, palauk, aš su tavim dar namie pasikalbėsiu!

Mama mane mokė **SKAITYTI KITO MINTIS:**

- Apsivilk megztinį, aš žinau, kad tau šalta!

Mama mane rengė **SUAUGUSIŲJŲ GYVENIMUI:**

- Jei nevalgysi, niekad neužaugs!

Mama mane mokė **GENETIKOS PAGRINDŲ:**

- Į ką tu toks atsigimei?! Visai kaip tėvas!

Tėsinys, atkelta iš 1 psl.

Kokia mama pati geriausia?

Kiekvienam vaikui sava mama pati pačiausia, kad ir kokia ji bebūtų. Pati geriausia mama yra ta, kuri atliks mamos vaidmenį ir niekada nepaliks savo vaikų. :)

Laura Bieliauskaitė, IVgb

Gera mama ta, kuri nepyksta dėl visų iškrėstų tavo pokštų; kuri apkabina tada, kai labiausiai reikia; kurios akyse telpa viso pasaulio gėris ir į jas pažiūrėjus tu pajauti ramybę, kuri sekmadienio pusryčiams iškepa pačius skaniausius blynus; kuri juokiasi iš tavo kvailų kalbų ir vis tiek sako, kad tu protingiausias jos vaikas. Mama, kuri supranta tavo ašaras dėl pirmosios meilės, nors žino, kad tai nereikšminga ir greit pasimirš. Tai tokia mama, į kurią visada gali kreiptis ne tik paguodos, bet ir patarimo ar palaikymo. Gali užduoti net ir pačius kvailiausius klausimus, ji vis tiek į juos atsakys teisingai. Apskritai į žodį mama telpa be galo daug gražių žodžių, kuriuos net sunku įvardinti.

Rasa Griauslytė, LXXX laidos abiturientė

Mama, kuri myli, apkabina, kai tau sunku ir liūdna, juokiasi kartu su tavimi :)* ir daug daug geriausių dalykų turi MANO MAMA :)

Toma Blaževičiūtė IIgb

Tokia Mama, kuri myli savo vaiką besąlygiškai. Kuri myli savo vaiką ne dėl to, kad jis turėtų kažkokių nepaprastų savybių ar pateisintų ypatingus jos lūkesčius. Mama, kuri išmoko vaiką mylėti gyvenimą, kurį ji suteikė. Kuri vaiką myli nepaisant to, kad ji nieko negauna iš jo, nebent šypseną ir pasitenkinimą jo veide.

Justina Žvirblytė, LXXX laidos abiturientė

Vaikystę prisiminus...

Nesvarbu, kad vaikystė jau nuskambėjo gal prieš dešimt, penkiolika ar penkiasdešimt metų, bet visuomet vaiko dienų prisiminimai ypatingi, apgaubti, atrodo, tik tau vienam dar jaučiama šiluma, savu skausmu ir laime. Nors suaugusieji galbūt nebesupranta vaikiškų išdaigų, bet puikiai prisimena, kad savo vaikystėje jų iškrėsdavo. „Saulės delne“ korespondentės paprašė gimnazijos mokytojų papasakoti apie save vaikystėje.

Mokytoja Vanda Šimkuvienė įvertino save visapusiškai:

- Manau, nepakenčiama:

1. Uždusinau žąsiuką - norėjau už kaklo jį po kiemą panešioti.
2. Antrame namo aukšte radau kibirą su raudonais dažais. Dažus išpyliau, o šie suvarvėjo per lubas į pirmąjį aukštą ant viryklės.

3. Įkišau galvą į siūlų vytuvą ir tėtis tik perpjaudamas brangų močiutės prietaisą mane išvadavo.

Altruistė, dosni aplinkiniams:

1. Globojau vienišą senutę M.Dėringaitę, gyvenančią kitoje gatvės pusėje. Krepšeliu nešdavau bulvių, kiaušinių, mėsos, pieno ir t. t.

2. Mūsų sodo alyvinius obuolius išdalindavau visos gatvės vaikams. Mama pabambėdavo, bet tik trumpam.

3. Globojau ir auklėjau mažus vaikus: savo du jaunesnius brolius, Ievos (IIIb kl.) mamytę ir tetą, kaimynės gydytojos dukrytę...

P.S. Viskas buvo daroma be pinigų!

Created with

Pavasaris – pasikeitimų metas

Nors jau balandžio vidurys, bet gamta šiluma nelepina, žiedais kvepiantis pavasaris vėluoja. Bet žmogui, kuris laimingas, pavasaris visada širdyje. Ar norisi ką nors pakeisti atėjus pavasariui, paklausėme laikraščio skaitytojų.

Pavasaris – laikotarpis, kai nieko nereikia ir nesinori keisti. Labai myliu pavasarį :)

Mokytoja Danguolė Jančauskienė

Ketinu pradėti sportuoti, daugiau dalyvauti visuomeninėje veikloje. Turiu vieną blogą įprotį - daug laiko pramiegu. Norėčiau pabandyti jo atsikratyti ir nuveikti ką nors prasmingo ☺

Martyna Urbytė, IIIa

Pavasaris visada būna pasikeitimų metas, todėl, kaip visada, norėčiau atnaujinti drabužių spintą ☺ O jeigu rimtai, tai norėčiau DAUGIAU LAISVO LAIKO, kad greičiau galėčiau pasidžiaugti saule ir pramogomis, bet kadangi pavasarį atvirksčiai būna krūva darbų, tai, manau, šis pasikeitimas tikrai neįvyks ☺

Arina Gaisrūtė, IIIb

Man pavasaris dažniausiai ateina netikėtai... Vis nespėju, darbų visokių padaugėja... Tačiau nieko keisti nenorėčiau. Džiaugiuosi atgimstančia gamta ir laikiu vasaros. O šį pavasarį ypač norėčiau sustabdyti laiką, nes jo pabaigoje turėsiu atsisveikinti su savo auklėtiniais ☺

Mokytoja Egida Žakšauskienė

Pavasaris jau daugiau kaip mėnuo, tad ką čia galima bedaryti... Reikia visiems draugiškai laukti vasaros ☺

Justė Oželytė, IIb

Atkelta iš 2 p.

Vaikystę prisiminus...

Normalus vaikas:

1. Vos pramokusi skaityti negalėjau be knygų nurimti. Kompiuterio nebuvo, užtat knygas „ryte rijau“...

2. Po pamokų dalyvavau įvairiuose būreliuose: gamtininkų, literatų, jaunųjų technikų... Dainavau pas S.Urmulevičių chore.

3. Mėgau raiškų skaitymą, deklamuodavau, rašiau gražius rašinėlius, dalyvaudavau konkursuose. Pasiekimas – gavau paskatinamąją premiją respublikiniame jaunųjų literatų konkurse, darbą spausdino respublikinis žurnalas „Moksleivis“.

Dėl direktorės pavaduotojos Daivos Vileikienės, pasirodo, mušėsi ne vienas jos gatvės berniukas:

- Kol buvau visai mažytė, labai rėčiau ir dieną, ir naktį. Labai bijojau kombainų. Galėjau nuo ryto iki vakaro mirkti vandenyje (upelyje, ežere...). Buvau berniukiško būdo, todėl tik su berniukais ir žaisdavau. Vyko slapta konkurencija dėl dėmesio man kaip vienintelei mergaitei mūsų gatvėje.

Mokykloje buvau pašėlusė, tačiau puiki organizatorė. Norėjau dalyvauti visur, kur tik buvo įmanoma mokykloje. Tiesa, niekada nemaniau, jog tapsiu mokytoja. Bet niekada nesigailėjau, kad ja tapau.

Mokytoja Danguolė Jančauskienė atsakė, kaip niekada, lakoniškai:

- Žymiai linksmesnė ir žymiai jaunesnė. ☺

Mokytoja Danutė Šneideraitienė iškrėtė ne vieną išdaigą (red. past.: Gal ir dabar tyliai, ramiai dar tebeišdaigauja?):

- Išdaigas darydavau tyliai, ramiai, pasislėpusi. Buvau išdykusi. Saldainių nevalgydavau, gavusi pasislėpdavau, o po to seses šantažuočiau.

Dvejų ar trejų metų tol glosčiau viščiukus, kol užglosčiau mirtinai... Penkerių šešerių metų ravėjau morkas, bet, deja, palikau didžiąsias piktžoles, o morkos – nė vienos. Taip pat vaikystėje brolių pakišau po lova, nes kaimynė pasakė, kad jai jis labai patinka ir jį išsineš. ☺

Created with

nitroPDF

professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Velykos – krikščionių šventė

Ši šventė pritaikyta prie senojo tikėjimo šventės, simbolizuojanti Kristaus prisikėlimą iš numirusiųjų po nukryžiuavimo, kaip tai aprašyta Naujajame Testamente. Tai įvykę trečią dieną po Kristaus mirties (mirties dieną skaičiuojant kaip pirmą dieną).

Lietuviški Velykų margučiai

Velykos yra svarbiausia daugelio krikščionių šventė, kuria išreiškiamas didelis džiaugsmas dėl galutinės Dievo sūnaus pergalės prieš mirtį. Kai kurių supratimu, svarbiausia yra Kristaus mirties, o ne prisikėlimo diena, nes būtent mirdamas Kristus išvadavo žmoniją nuo prigimtinės nuodėmės.

Į Velykas, kaip ir kitas krikščioniškas šventes, yra įsilieję ir pagoniški elementai, pvz., Velykų kiaušiniai. Velykos nėra švenčiamos fiksuotą metų dieną pagal Grigaliaus kalendorių. Jų data priderinta prie žydų šventės, kurios data nustatoma pagal mėnulio kalendorių. Velykos švenčiamos pirmąjį sekmadienį po pirmos pilnaties po pavasario lygiadienio.

Taigi Velykų data įvairiais metais gali kisti nuo kovo 22 iki balandžio 25 dienos.

Velykų liturgija

Katalikų Bažnyčioje Velykų šventimas prasideda Didįjį Ketvirtadienį ir tęsiasi visą velykinį laikotarpį, iki Kristaus žengimo į dangų šventės. Didįjį ketvirtadienį ir penktadienį einami kryžiaus keliai, minimas Viešpaties nukryžiuavimas bei mirtis. Didįjį Penktadienį Bažnyčia yra paskelbusi griežto pasninko dieną.

Linksmų šventų Velykų!

Šeštadienį, kuris ne visur vadinamas Didžiuoju, nusileidus saulei pradedamas švęsti Velyknaktis. Nakties tamsoje švenčiama iškilminga „nakties, šviesesnės už dieną“ liturgija, bažnyčiose susirinkę tikintieji apšviečia aplinką savo atsineštomis uždegtomis žvakėmis. Šios nakties apeigų prasmė - pripažinti esant kaltiems ir savo kaltėje, tamsybėje, pamatyti tikrąją šviesą, kuri nėra pastebima būnant dienoje, viduje manant, kad nesame nusidėję. Šių apeigų metu skaitoma ypač daug Šventojo Rašto ištraukų, kuriose pranašaujamas Mesijo atėjimas ir visus žmones atpirksianti dieviška, atsiduodanti meilė, giedamos psalmės. Velyknakčio kulminacija - prisikėlimo žinia. Nuo šio momento galima vėl groti vargonais, kas katalikų bažnyčiose yra draudžiama per Didįjį Tridienį.

Papročiai

Dalis Velykų papročių – eiti anksti ryte į bažnyčią, eiti aplink bažnyčią paminint Kristaus nueitą kančių kelią ir pan. Tai krikščionybės suformuoti papročiai.

Likę papročiai – marginti kiaušiniai, lalavimai ir kitkas – kilę iš pagonių pavasario gamtos atgimimo šventės.

Pavadinimo kilmė

Lietuvių kalbos žodžio Velykos etimologija sietina su daugelyje slavų kalbų, išskyrus rusų, vartojamu žodžiu junginiu, kurio reikšmė yra didžioji diena/naktis: Великдень (ukrainiečių), Великден (bulgarų), Вялікдзень (baltarusių), Wielkanoc (lenk.), Velikonocce (čekų), Velikanoč (slovėnų). Latvių kalboje slaviškas skolinys „didžiosios dienos“ tapo Lieldienas. Europoje daugelyje kalbų Velykos vadinamos žodžiais, kurių etimologinė kilmė siejama su hebrajų k. žodžiu pesach, reiškiančiu izraelitų išėjimo iš Egipto minėjimo šventę pagal Senąjį Testamentą, gr. Pascha, (Πάσχα), italų pasqua, isp. pascua, prancūzų pâques, rusų пасха, rumunų paști, švedų påsk, ol. pasen, suomių pääsiäinen. Kai kas Lietuvoje bando sieti Velykų pavadinimą su žodžiu vėlė, tačiau su lingvistika ir žodžių etimologija tai neturi nieko bendra.

Mūsų adresas:

Laikraštis „Saulės delne“,
Švėkšnos „Saulės“ gimnazija,
Švėkšna, Sodo g. 1, Šilutės r.
El. p. saulesdelne@gmail.com
Laukiame laiškų, straipsnių,
atsiliepimų.

Laikraštį parengė Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos žurnalistų būrelis:
Vilma Juciūtė, Roma Rupšytė, Ingrida Kasparavičiūtė, Akvilė
Paldauskaitė, Justė Černiauskaitė, Arina Gaisrytė, Ieva Daučytė,
Viktorija Norkutė, Živilė Nausėdaitė, Gintarė Račkauskaitė, Uršulė
Toleikytė, Mindaugas Rumšas, mokyt

Dėkojame respondentams ir
prisidėjusiems prie laikraščio